

З «Волинських сонетів»

Серед лісів — збіговисько хаток...
Від хащави́н, що встали, безбережні,
Вони втекли у вишні та черешні,
З ляку в тісний стулилися гурток.

Зо всіх сторін — темнозелений мрок...
«Українці ви?» — «Ми, паночку, тутешні...»
Чи знайдете, державні дні прийдешні,
Цей межи пущ загублений куток?

Як дико тут... А що уже зимою,
Коли усе обгорне білий сон,
Коли вовки нічною чередою,

Мабуть, не раз підходять до віко́н?
Яке глупе́, глибокеє заглушся —
Землі Древлян село Велика-Глуша!

Прага, 1930

Текст наводиться за збірником « [Олекса Стефанович. Зібрані твори](#) ». Збірка
«STEFANOS I».